Dosarul nr.3-1167/2022
2-21115644-12-2-02082021-1

H O T Ă R Î R E
În numele legii

31 octombrie 2023 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Baltag Dorin-Marcel

judecînd în ședință publică cauza civilă intentată de către *****împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratul de Poliție *****, privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea datoriei salariale în sumă de *****, a prejudiciului material cauzat prin neachitarea orelor suplimentare prestate în afara programului de lucru în sumă de ***** cu efectuarea recalculului la ziua pronunțării hotărîrii judecătorești, obligarea executării Ordinelor cu privire la menținerea ordinii publice în mun. Chișinău la diferite manifestații în masă care s-au petrecut în perioada *****, obligarea executării Ordinului nr. *****, a Dispoziției *****, a Dispoziției IGP nr. *****, încasarea prejudiciului moral în sumă de *****lei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

*****a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratul de Poliție *****, privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea datoriei salariale în sumă de *****, a prejudiciului material cauzat prin neachitarea orelor suplimentare prestate în afara programului de lucru în sumă de ***** cu efectuarea recalculului la ziua pronunțării hotărîrii judecătorești, obligarea executării Ordinelor cu privire la menținerea ordinii publice în mun. Chișinău la diferite manifestații în masă care s-au petrecut în perioada *****, obligarea executării Ordinului nr. *****, a Dispoziției *****, a Dispoziției IGP nr. *****, încasarea prejudiciului moral în sumă de *****lei.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul informează că în perioada anilor 2018-2020 a aclivat în cadrul Inspeciornlului de poliţie Criulcni a MAI în calitate dc Şef adjunct al Inspccloratufui de poliţie *****.

Declară că în perioada ***** în baza Ordinilor emise de Inspectoratului General al Poliţiei a lost antrenat în activităţi dc menţinere a ordinii publice cu deplasarea în municipiului Chişinău şi în raza Raionului ***** în afară programului şi a graficului de lucru, inclusiv în zilele de odihnă şi zile de sărbătoare. Susține că toate aceste activităţi unde a fost antrenat la menţinerea ordinii publice a fost dispus prin Ordinele IGP a MAI şi Dispoziţiile interne a IP *****.

Susține că în perioada anului 07.06.2018-31.12.2018 a efectuat suplimentar 226 de ore şi anume: 140 ore activate în zile dc odihnă: 86 ore activate pe timp de noapte, iar în

perioada anului 01.01.2019-31.12.2019 a efectuat suplimentar 331 de ore şi anume: 244 ore activate în zile de odihnă: 87 ore pe timp de noapte. Afirmă că în perioada anului 01.01.2020-24.04.2020 a efectuat suplimentar 58 de ore și anume: 58 ore activate în zile dc odihnă: - 0 ore activate pe timp noapte.

Menționează că în condiţiile art. 332 alin. (1) al Codului Muncii la 07.07.2021 a fost înregistrată în cancelaria IP ***** cu nr. ***** cererea scrisă a salariatului, *****privind repararea prejudiciului material la care a fost emis răspuns de refuz în achitarea salariului pentru orele suplimentare prestate în afara programului tle lucru şi prejudiciul material de 0,3% pentru fiecare zi de întîrziere.

Susține că a solicitat prezentarea tuturor Ordinilor şi Dispoziţiilor pe efectiv unde a fost antrenat în serviciu în afara orele de lucru pe timp de noapte şi în zile de odihnă/sărbători (inclusiv sâmbăta şi duminica) a primit doar parţial. Totodată careva explicaţii de ce parţial nu a primit. Mai comunică, că Şeful serviciului resurse umane din cadrul IP ***** a întocmit tabelele de pontaj a evidenţei muncii prestate peste durata normală a timpului de muncă a conducerii IP *****, însă la fel a refuzat să le prezinte. Toate orele suplimentare executate au fost în baza Ordinilor Dispoziţiilor emise de către Inspectoratul General al Poliţiei cu privire la menţinerea ordinii publice în municipiul Chişinău la diferite manifestaţii în masă care sau petrecut în toată aceasta perioadă cum ar fi Ordinul nr. 169 din 18 mai 2018 pentru menţinerea ordinii publice la 19.05.2018 pentru desfăşurarea marşului de către Centru de Informaţii „*****”, Dispoziţia IGP nr. ***** din 28.12.2018 cu privire la asigurarea ordinii publice în perioada electorală, ziua alegerilor parlamentare. Dispoziţia IGP 148 din 09.01 2019 cu privire la organizarea măsurilor a ordinii publice pe parcursul sărbătorilor Sfintele Paşti şi Pastele blajinilor şi multe altele.

Astfel menționează că, în calitatea sa de Şef adjunct al IP ***** a fost obligat de a participa la toate acţiunile de urmărire penală în vederea cercetării şi reţinerii infractorilor cu ieşirea la faţa locului în afara orelor de lucru inclusiv pe timp de noapte şi în zilele de odihnă/sărbăiori pentru infracţiunile deosebit de grave şi excepţional de grave. Fapt ce erau fixat în tabelul de pontaj prestate peste durata normală a timpului de muncă. Modul de evidenţă a regimului de muncă şi evidenta a timpului de muncă în Poliţie este efectuat conform Regulamentului aprobat la 14.05.2019 cu nr. 171 de către Comisar şef Alexandru Pînzari, Şef al Inspectoratului General al Poiiţiei a MAI.

Pct. 19 si pcl. 50 al Regulamentului nr. 174 din 14.05.2019, prevede că, evidenţa muncii prestate în afara duratei normale a timpului se înscrie în registru de evidenţă conform anexei 3 şi informaţia privind munca prestată în afara duratei normale a timpului se va regăsi sub forma unui tabel de pontaj şi însoţit de copia actului administrativ al angajatorului. Totodată informaţia cu privire la munca prestată in ajura timpului de muncă se va prezenta Serviciului finanţe/contabilitate nu mai târziu de data de 25 a lunii. Ţinând cont dc cele menţionate supra, reclamantul a fost atras la prestarea muncii în afara duratei normale a timpului în strictă conformitate cu prezentul Regulament. Declară că Ia fiecare misiune de serviciu conducătorul IP ***** prezenta efectivului Ordinul Dispoziţia prin care angajaţii erau obligaţi să execute aceste ordine/dispoziţii. Totodată comunică că se completau tabele de pontaj eu privire la munca prestată peste durata normală a timpului de muncă de către Serviciul resurse umane, însă aceste ore suplimentare prestate nu au fost achitate până în prezent.

Susține că conform art. 128 alin. (1) din Codul Muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câştig evaluat în bani plătit salariatului de către angajator in temeiul contractului individual de muncă, pentru munca presiuni sau care urmează a fi prestată

Totodată în drept, reclamantul a invocat prevederilor art.art. 158, 159, 104, 328, 330, 331, 355 din Codul Muncii al Republicii Moldova.

La dosar este anexată cererea de completare a cererii de chemare în judecată prin care reclamantul *****solicită împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratul de Poliție *****, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea datoriei salariale în sumă de *****, a prejudiciului material cauzat prin neachitarea orelor suplimentare prestate în afara programului de lucru în sumă de ***** cu efectuarea recalculului la ziua pronunțării hotărîrii judecătorești, obligarea executării Ordinelor cu privire la menținerea ordinii publice în mun. Chișinău la diferite manifestații în masă care s-au petrecut în perioada *****, obligarea executării Ordinului nr. *****, a Dispoziției *****, a Dispoziției IGP nr. *****, încasarea prejudiciului moral în sumă de *****lei.

Instanța de judecată a întreprins măsuri legale de citare a părților.

Astfel a dosar este anexată referința Inspectoratului General al Poliției prin care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La dosar este anexată referința Inspectoratului de Poliție *****, prin care solicită declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod Administrativ.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin urmare instanța analizînd materialele cauzei, reține că la 07.07.2021, reclamantul *****a înaintat Inspectoratului de poliţie ***** o cerere prin care a solicitat încasarea salariului pentru orele suplimentare prestate în afara programului de lucru inclusiv şi încasarea procentului de întîrziere în perioada anilor 2018-2020, tot la 07.07.2021, reclamantul *****a înaintat angajatorului, Inspectoratul General al Poliţiei o cerere identică prin care a solicitat încasarea salariului pentru orele suplimentare prestate în afara programului de lucru inclusiv şi încasarea procentului de întîrziere în perioada anilor 2018-2020, cererea fiind recepţionată şi înregistrată în Secţia secretariat a Inspectoratului General al Poliţiei cu nr. *****, respectiv fiind intentată procedura administrativă şi transmisă spre examinare Inspectoratului de poliţie *****.

La 26.07.2021, din motiv că nu au fost identificate actele administrative privind atragerea la munca suplimentară, cerinţele înaintate de *****privind plata orelor suplimentare, au fost respinse ca neîntemeiate, întocmindu-se o încheiere în acest sens şi fiind finalizată procedura administrativă.

Prin răspunsul nr.***** reclamantului *****i s-a expediat copia încheierii prin care s-au refuzat cerinţele, inclusiv i s-a comunicat că în caz de dezacord cu actul administrativ emis, este în drept de a-l contesta cu cerere prealabilă în termen de 30 de la comunicare la Inspectoratul de Poliție *****.

Conform ***art. 95 Codul Muncii***,

(1) Timpul de muncă reprezintă timpul pe care salariatul, în conformitate cu regulamentul intern al unităţii, dacă este elaborat şi aprobat de angajator, cu contractul individual şi cu cel colectiv de muncă, îl foloseşte pentru îndeplinirea obligaţiilor de muncă.

(2) Durata normală a timpului de muncă al salariaţilor din unităţi nu poate depăşi 40 de ore pe săptămînă.

(3) În situaţii excepţionale legate de declararea stării de urgenţă, de asediu şi de război sau de declararea stării de urgenţă în sănătate publică, autorităţile competente de gestionarea stării respective pot prevedea pentru unele categorii de salariaţi o altă durată a timpului de muncă.

Articolul 104. Munca suplimentară

(1) Se consideră muncă suplimentară munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă prevăzute la art.95 alin.(2), la art.96 alin.(2)-(4), la art.98 alin.(3) şi la art.99 alin.(1). Pe perioada de acţiune a stării de urgenţă, de asediu şi de război sau a stării de urgenţă în sănătate publică, autorităţile competente de gestionarea stării respective pot dispune, pentru unele categorii de salariaţi, atragerea la muncă suplimentară cu depăşirea limitelor prevăzute de prezentul cod, precum şi condiţiile de prestare a acesteia.

(2) Atragerea la muncă suplimentară poate fi dispusă de angajator fără acordul salariatului:

a) pentru efectuarea lucrărilor necesare pentru apărarea ţării, pentru preîntîmpinarea unei avarii de producţie ori pentru înlăturarea consecinţelor unei avarii de producţie sau a unei calamităţi naturale;

b) pentru efectuarea lucrărilor necesare înlăturării unor situaţii care ar putea periclita buna funcţionare a serviciilor de aprovizionare cu apă şi energie electrică, de canalizare, poştale, de telecomunicaţii şi informatică, a căilor de comunicaţie şi a mijloacelor de transport în comun, a instalaţiilor de distribuire a combustibilului, a unităţilor medico-sanitare.

(3) Atragerea la muncă suplimentară se efectuează de angajator cu acordul scris al salariatului:

a) pentru finalizarea lucrului început care, din cauza unei reţineri neprevăzute legate de condiţiile tehnice ale procesului de producţie, nu a putut fi dus pînă la capăt în decursul duratei normale a timpului de muncă, iar întreruperea lui poate provoca deteriorarea sau distrugerea bunurilor angajatorului sau ale proprietarului, a patrimoniului municipal sau de stat;

b) pentru efectuarea lucrărilor temporare de reparare şi restabilire a dispozitivelor şi instalaţiilor, dacă deficienţele acestora ar putea provoca încetarea lucrului pentru un timp nedeterminat şi pentru mai multe persoane;

c) pentru efectuarea lucrărilor impuse de apariţia unor circumstanţe care ar putea provoca deteriorarea sau distrugerea bunurilor unităţii, inclusiv a materiei prime, materialelor sau produselor;

d) pentru continuarea muncii în caz de neprezentare a lucrătorului de schimb, dacă munca nu admite întrerupere. În aceste cazuri, angajatorul este obligat să ia măsuri urgente de înlocuire a salariatului respectiv.

(4) Atragerea la muncă suplimentară în alte cazuri decît cele prevăzute la alin.(2) şi (3) se admite cu acordul scris al salariatului şi al reprezentanţilor salariaţilor.

(5) La solicitarea angajatorului, salariaţii pot presta munca în afara orelor de program în limita a 240 de ore într-un an calendaristic.

(5[1]) Durata maximă a timpului de muncă a salariaţilor nu poate depăşi 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele de muncă suplimentară. Ca excepţie, durata timpului de muncă, ce include şi orele de muncă suplimentară, poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână cu condiţia ca media orelor de muncă, calculate pe o perioadă de referinţă de 4 luni calendaristice, să nu depăşească 48 de ore pe săptămână.

(6) În cazul în care solicită prestarea muncii suplimentare, angajatorul este obligat să asigure salariaţilor condiţii normale de muncă, inclusiv cele privind securitatea şi sănătatea în muncă.

(7) Atragerea la muncă suplimentară se efectuează în baza ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) motivat al angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariaţilor respectivi sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării salariaţilor în timp util.

(8) Se admite ca în contractul colectiv de muncă sau în contractul individual de muncă să fie prevăzută posibilitatea de a compensa orele de muncă suplimentară cu ore libere plătite, cu acordul scris al părţilor. În acest caz, orele libere vor fi acordate în decurs de 30 de zile de la prestarea muncii suplimentare.

Potrivit ***art. 39 al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016***

(1) Durata săptămînii de muncă a funcţionarilor publici cu statut special este de 40 de ore.

(2) Formele de organizare a timpului de muncă, programul de muncă, evidenţa globală a timpului de muncă şi acordarea repausului săptămînal pentru funcţionarii publici cu statut special se stabilesc de către angajator în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

(3) În cazul muncii suplimentare, funcţionarilor publici cu statut special li se asigură compensarea timpului lucrat suplimentar potrivit normelor legale.

(4) Atragerea funcţionarilor publici cu statut special la muncă suplimentară în zilele de repaus şi în zilele de sărbătoare nelucrătoare se efectuează în cazurile stabilite de legislaţia muncii, în baza unui act administrativ motivat al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta, care se aduce la cunoştinţa salariaţilor contra semnătură, astfel încît să se asigure continuitatea serviciului şi capacitatea de acţiune a entităţii.

(5) În cazul prezentării la serviciu în condiţiile alin.(4), funcţionarii publici cu statut special beneficiază, în baza tabelului de pontaj, de retribuire în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

Conform Regulamentului privind munca prestată peste durata normală a timpului de muncă de către angajaţii Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr.158 din 08 iunie 2015, noţiunea de muncă prestată peste durata normală a timpului de muncă semnifică activitatea de serviciu desfăşurată în afara programului de muncă prestabilit (munca suplimentară, munca în zile de repaus şi în zile de sărbătoare şi în zilele de sărbătoare nelucrătoare precum şi munca de noapte). Munca peste durata normală a timpului de muncă se îndeplineşte în temeiul ordinului motivat al angajatorului, care se emite nu mai târziu de 72 de ore, care se aduce la cunoştinţa angajaţilor respectivi sub semnătură. De asemenea, conform Regulamentului privind antrenarea la munca suplimentară, în zilele de repaus şi de sărbătoare nelucrătoare a angajaţilor Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul MAI nr.343 din 11 octombrie 2012, evidenţa muncii suplimentare, în zilele de repaus şi în zilele de sărbătoare nelucrătoare se ţine de către persoana desemnată, prin coordonare cu şeful nemijlocit al angajatului MAI, cu efectuarea însemnărilor de rigoare în registrul structurat, gestionat în cadiul Serviciului de gardă al subdiviziunii (în caz când acesta lipseşte, de către persoana desemnată responsabilă de evidenţa orelor suplimentare prestate, în zilele de repaus şi de sărbătoare nelucrătoare).

Astfel, la finisarea măsurilor, care implică atragerea angajatului la muncă suplimentară în zilele de repaus şi de sărbătoare nelucrătoare, persoana desemnată responsabilă pentru exercitarea misiunii în perioada indicată trebuie să depună un raport privind perioada de aflare în exercitarea atribuţiilor de serviciu a fiecărui angajat implicat în afara orelor programului de muncă.

Informaţia privind timpul de muncă prestat suplimentar, în zilele de repaus şi de sărbătoare nelucrătoare de către angajaţi se întocmeşte de către persoana desemnată şi se aprobă de către conducătorul subdiviziunii, prin coordonare cu reprezentantul serviciului personal şi educaţie al subdiviziunii, cât şi a reprezentantului angajatului (în caz în care acesta există), ulterior aceasta fiind transmisă, la subdiviziunea financiar-contabilă unde activează, nu mai târziu de data de 25 a fiecărei luni, cu anexarea ordinelor, dispoziţiilor ce au servit temei pentru atragerea la muncă suplimentară. Ordinul/dispoziţia privind timpul de muncă prestat suplimentar de angajaţi se întocmeşte de persoana desemnată care duce asemenea evidenţă şi se semnează de către conducătorul împuternicit.

Contrar normelor legale precitate, reclamantul nu a prezentat actul administrativ motivat al angajatorului de atragere a reclamantului *****la muncă suplimentară.

Prin urmare, lipsa ordinului care ar putea constitui în mod legal temei de atragere la muncă suplimentară, precum şi lipsa probelor ce ar demonstra că munca suplimentară a fost prestată, (tabelul de pontaj), face să devină lipsită de suport legal cerinţa reclamantului privind calcularea şi achitarea salariului pentru pretinsa muncă suplimentară.

Însăşi Regulamentul privind regimul de muncă şi evidenţa timpului de muncă în Poliţie aprobat prin Ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.174 din 14.05.2019, la care face referire reclamantul Canţîr Sergiu, unde este indicat modul de evidenţă a regimului de muncă şi evidenţa timpului de muncă în poliţie, copia căruia a fost anexată la materialele cauzei, vădit demonstrează netemeinicia prezentei cereri de chemare în judecată.

Astfel, p.p.4-7 a Regulamentului menţionat prevede că pentru salariaţii Poliţiei, de regulă, regimul de muncă constituie 5 zile pe săptămână, de luni până vineri, a câte 8 ore

lucrătoare pe zi, de la 08:00 până la 12:00 şi de la 13:00 până la 17:00, cu 2 zile de repaus - sâmbătă şi duminică, cu excepţiile prevăzute de prezentul Regulament şi Contractul Colectiv de Muncă. Prin urmare, în virtutea atribuţilor ce le revin, care presupun activităţi ce necesită aflarea permanent în dispozitiv, cu obligaţia de a interveni ori de câte ori este nevoie, la orice oră de zi şi de noapte, pentru rezolvarea problemelor de urgenţă, pentru salariaţii Poliţiei, se stabileşte regim de muncă nenormat. În situaţia în care, reieşind din specificul activităţii iniţiate şi imposbilitatea finalizării acesteia în limita duratei normale a timpului de muncă, salariatul prestează munca în afara regimului de muncă normal, angajatorul sau persoana împuternicită va asigura acordarea timpului liber în ziua imediat următoare, astfel încît să se încadreze în durata normală a timpului de muncă 40 de ore pe săptămână.

Punctele 36-43 din Regulament prevăd modalitatea de atragere la muncă în afara duratei normale a timpului de muncă: Salariaţii Poliţiei pot fi atraşi la muncă în afara duratei normale a timpului de muncă, cu respectarea condiţiilor prevăzute de prezentul Regulament. Temei de atragere la munca suplimentară serveşte actul administrativ (ordinul sau dispoziţia) conducătorului subdiviziunii abilitat cu dreptul de a emite atare acte administrative. Actul administrativ (ordinul sau dispoziţia) de atragere la munca suplimentară, se comunică tuturor salariaţilor vizaţi contra semnătură în termene rezonabile cu remiterea acestuia la adresa de e-mail oficială a salariatului. Se consideră munca suplimentară munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă de 40 de ore pe săptămână, inclusiv munca prestată în afara schimburilor în cazul muncii pe schimburi. În cazul insuficienţei mijloacelor financiare disponibile din fondul de salarizare pentru remunerarea muncii suplimentare, fapt coordonat cu serviciile de finanţe/contabilitate, nu se vor emite acte administrative de atragere la muncă în afara duratei normale a timpului de muncă şi nu se vor atrage salariaţii Poliţiei la o astfel de muncă. Conducătorii subdiviziunilor Inspectoratului General al Poliţiei vor atrage salariaţii la muncă în afara duratei normale a timpului de muncă, doar dacă dispun de mijloace financiare disponibile retribuirii muncii din fondul de salarizare.

Actul administrativ (ordinul sau dispoziţia) privind atragerea salariaţilor din subordine la munca în afara duratei normale a timpului de muncă va conţine: a) clauza de emiterea a actului (temeiul juridic); b) indicarea şi descrierea argumentată a cazului şi necesităţii în care este necesar de intervenit; c) numele, prenumele şi postul salariatului Poliţiei care urmează să presteze munca în afara duratei normale a timpului de muncă; d) acordul scris al salariatului Poliţiei adresat angajatorului sau persoanei împuternicite, care se va anexa la actul administrativ (ordin sau dispoziţie), precum şi acordul scris al sindicatului, în cazul atragerii salariatului Poliţiei membru de sindicat, la muncă în afara orelor de program în condiţiile art.104 alin.(5) al Codului muncii; e) indicarea expresă a timpului (ora, data, luna, anul) începerii şi finisării de către salariatul Poliţiei a muncii în afara duratei normale a timpului de muncă.

Punctul 50 al Regulamentului prevede că informaţia privind munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă, în forma unui tabel de pontaj şi copia actului administrativ (ordin sau dispoziţie) a angajatorului sau persoanei împuternicite de atragere la muncă în afara duratei normale a timpului de muncă, nu mai tîrziu de data de 25 a fiecărei luni, va fi prezentată Serviciilor finanţe/contabilitate, pentru a fi retribuită. Iar p.52, 55-56 al Regulamantului prevăd că salariaţii sunt obligaţi sa raporteze informaţia reală şi

veridică cu referire la munca prestată şi perioadele de timp în care au prestart-o, fără a duce în eroare atât salariaţii responsabili de evidenţa muncii, cât şi conducătorul responsabil de aprobarea tabelelor de pontaj. Sunt nule tabelele de pontaj cu privire la evidenţa muncii suplimentare întocmite şi aprobate fără actul administrativ (ordinul sau dispoziţia) de atragere a salariaţilor la munca suplimentară. Serviciile finanţe/contabilitate, nu vor aproba actele administrative (ordin sau dispoziţie) fără să evaluieze impactul economic al actului asupra bugetului instituţiei care se va reflecta într-un punct separat al actului administrativ (ordin sau dispoziţie).

Astfel, analizînd anexele de la cererea de chemare este evident că copiile neautentificate ale unor dispoziţii, a unor grafice de serviciu, lista efectivului Inspectoratului de poliţie ***** pentru deplasare în mun.Chişinău, reprezintă o modalitate internă de organizare a activităţii şi nu pot fi calificate drept ordine sau dispoziţii de atragere la munca suplimentară, cu atît mai mult că contravin prevederilor Ordinului Inspectoratului General al Poliţiei nr.174 din 14.05.2019, cu privire la aprobarea Regulamentului privind regimul de muncă şi evidenţa timpului de muncă în poliţie, Ordinului ministrului afacerilor interne nr.158 din 08 iunie 2015 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind munca prestată peste durata normală a timpului de muncă de către angajaţii Ministerului Afacerilor Interne” precum şi prevederilor art.104 al Codului muncii şi art.39 alin.(4), (5) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16.12.2016.

Cu referire la aşa numitele copii a extraselor din tabelele de pontaj al evidenţei muncii prestate peste durata normală a timpului de muncă al conducerii Inspectoratului de poliţie ***** al Inspectoratului General al Poliţiei pentru lunile noiembrie 2019-februarie 2020, anexate de reclamant la cererea de chemare în judecată, în afară de faptul că nu sunt autentificate corespunzător, se reține din explicațiile autorității publice pîrîte că tabele de pontaj nu au fost întocmite în baza vreounui ordin de atragere la munca suplimentară, tabelele nu au fost prezentate contabilităţii Inspectoratului de Poliţie *****, nu au fost aprobate de către şeful nemijlocit, la rubrica respectivă e indicat cuvintul “semnat”, lipsind semnătura olografa a şefului, astfel aceste extrase sunt nule, nu pot fi considerate ca probe iar circumstanţe întocmirii şi obţinerii acestora urmează să le explice reclamantul, cu atât mai mult că au fost întocmite fără careva ordin de atragere la munca suplimentară.

Astfel, careva documentele justificative cum ar fi ordinul legal de atragere la muncă suplimentară, aşa cum prevede art.104 al Codului muncii şi tabele de pontaj al evidenţei muncii prestate peste durata normală a timpului de muncă, nu au fost prezentate instanței de judecată contrar art. 93 Cod Aministrativ, iar în lipsa ordinului respective, calcularea şi achitarea muncii suplimentare nu poate fi admisă.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea datoriei salariale în sumă de *****, a prejudiciului material cauzat prin neachitarea orelor suplimentare prestate în afara programului de lucru în sumă de ***** cu

efectuarea recalculului la ziua pronunțării hotărîrii judecătorești, obligarea executării Ordinelor cu privire la menținerea ordinii publice în mun. Chișinău la diferite manifestații în masă care s-au petrecut în perioada *****, obligarea executării Ordinului nr. *****, a Dispoziției *****, a Dispoziției IGP nr. *****.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral în mărime de *****lei, instanța o consideră neîntemeiată și pasibilă de respingere din următoarele considerente.

Astfel, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral instanța conchide că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin prisma art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Instanța reţine că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită partea vătămată, de aceea în cerere despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza a căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţele morale (psihice) sau fizice, prin care se manifestă acestea.

Astfel la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Prin urmare raportînd norma indicată supra și ținînd cont de faptul că reclamantul nu a probat cauzarea din partea pîrîtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în bani, instanța va respinge pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către *****împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratul de Poliție *****, privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea datoriei salariale în sumă de *****, a prejudiciului material cauzat prin neachitarea orelor suplimentare prestate în afara programului de lucru în sumă de ***** cu efectuarea recalculului la ziua pronunțării hotărîrii judecătorești, obligarea executării Ordinelor cu privire la menținerea ordinii publice în mun. Chișinău la diferite manifestații în masă care s-au petrecut în perioada *****, obligarea executării Ordinului nr. *****, a Dispoziției *****, a Dispoziției IGP nr. *****, încasarea prejudiciului moral în sumă de *****lei.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către *****împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratul de Poliție *****, privind obligarea emiterii actului

administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și achitarea datoriei salariale în sumă de *****, a prejudiciului material cauzat prin neachitarea orelor suplimentare prestate în afara programului de lucru în sumă de ***** cu efectuarea recalculului la ziua pronunțării hotărîrii judecătorești, obligarea executării Ordinelor cu privire la menținerea ordinii publice în mun. Chișinău la diferite manifestații în masă care s-au petrecut în perioada *****, obligarea executării Ordinului nr. *****, a Dispoziției *****, a Dispoziției IGP nr. *****, încasarea prejudiciului moral în sumă de *****lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Cazacu Grigorii